

Noia de porcellana
Pau Riba

Noia de porcellana, buscava una anima dintre teu
i aixó era com buscar papallones blanques damunt la neu.
Noia de porcellana, la teva entranya es plena de vent,
una brisa de màgia amb petals de rosa d´aire innocent.
Noia de porcellana, tot el teu cos es un recipient
a punt per ser omplert d´aigua i posar–hi un lliri quan ve el bon temps.

Noia de porcellana buscava força en el teu parlar
i això era com buscar papallones blaves damunt la mar.
Noia de porcellana d´una mirada et van trencar un braç.
Semblaves indignada com una santa sense beat.
Noia de porcellana, tota ets tan fràgil que t´has tancat
sota d´una campana que sona dolça i es de cristall.

Noia de porcellana buscava llum en la teva pell
i això era com buscar papallones d´aire allà on bufa el vent.
Noia de porcellana tens la mirada ben transparent
la pell de celofana i la cara translúcida i repelent.
Noia de eorcellana que vols que et donin no donant res?
ets freda i inhumana, et preocupes de cinc a set...